

POSTANOWIENIE Z DNIA 23 LISTOPADA 2010 R.

WZ 52/10

Specyficzne warunki szkolenia wojskowego na poligonie, które odpowiada działaniom bojowym i wskutek tego ogranicza żołnierzowi swobodę dysponowania czasem w celach pozasłużbowych, mogą usprawiedliwić niedotrzymanie przez niego zawitego terminu do wniesienia środka odwoławczego jako „przyczyna od strony niezależna” i uzasadnić przywrócenie tego terminu (art. 126 § 1 k.p.k.).

Przewodniczący: sędzia SN W. Błuś (sprawozdawca).

Sędziowie SN: M. Buliński, E. Matwijów.

Sąd Najwyższy w sprawie ppor. Marka C., oskarżonego o popełnienie przestępstwa określonego w art. 293 § 1 k.k. i in., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 23 listopada 2010 r., zażalenia oskarżonego na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 21 września 2010 r., odmawiające przywrócenia terminu do złożenia zażalenia na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 27 stycznia 2010 r. o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej w postanowieniu tego Sądu z dnia 22 grudnia 2009 r.,

zmienił zaskarżone postanowienie i przywrócił oskarżonemu ppor. Markowi C. termin do złożenia zażalenia na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 27 stycznia 2010 r.,

Z UZASADNIENIA:

Wojskowy Sąd Okręgowy w W., postanowieniem z dnia 27 stycznia 2010 r., sprostował oczywistą omyłkę pisarską w postanowieniu tegoż Sądu z dnia 22 grudnia 2009 r. Wskazane postanowienie wraz z uzasadnieniem zostało doręczone ppor. Markowi C. w dniu 15 marca 2010 r. i jako niezaskarżone uprawomocniło się w dniu 23 marca 2010 r.

W dniu 21 kwietnia 2010 r. do sądu wpłynął wniosek ppor. Marka C. o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia na przedmiotowe postanowienie. W uzasadnieniu wniosku wnioskodawca podniósł, że po otrzymaniu koperty wraz z wymienionym postanowieniem sądu uległa ona zgubieniu zanim została przez niego otwarta, a odnalazł ją dopiero w dniu 21 kwietnia 2010 r. (...) Zagubienie koperty z orzeczeniem sądu tłumaczył pobylem na szkoleniu poligonowym w B. i związanymi z tym warunkami i specyfiką szkolenia poligonowego oraz wykonywanymi przez niego czynnościami służbowymi.

Wojskowy Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 21 września 2010 r. odmówił ppor. Markowi C. przywrócenia terminu do złożenia zażalenia na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 27 stycznia 2010 r. o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej w postanowieniu tego Sądu z dnia 22 grudnia 2009 r.

W dniu 20 października 2010 r. zażalenie na to orzeczenie złożył oskarżony i podniósł, że:

- złożony przez niego w B., dnia 21 kwietnia 2010 r. wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 27 stycznia 2010 r., z powodu zaistnienia ważnej przyczyny uniemożliwiającej wniesienie takowego zażalenia, jakim było zgubienie koperty z powyższym postanowieniem i brak możliwości

kontakty z obrońcą jest w pełni zasadny i mieści się w obrębie przepisów prawa go stanowiącego;

- zarówno poprzedni wniosek, jak i powyższe zażalenie i jego argumentacja nie stanowią polemiki z wnioskami prokuratury, a jedynie stwierdzają fakty i wyjaśniają okoliczności zdarzenia;
- niedotrzymanie terminu, o którym mowa w wyżej wymienionym wniosku nastąpiło z ważnych obiektywnych przyczyn niezależnych od niego, a zatem bez znamion winy;
- specyfiki szkolenia poligonowego, która została całkowicie pominięta w treści postanowienia Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 21 września 2010 r., w wyniku czego przypisana została mu rzekoma wina w postaci niedbalstwa;
- możliwości potwierdzenia powyższych zdarzeń i argumentów przez naocznych świadków.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie oskarżonego jest zasadne w tej części, w której podnosi on, że Wojskowy Sąd Okręgowy w W. nie uwzględnił w swoich rozważaniach specyfiki wynikającej ze szkolenia poligonowego i związanych z tym faktem trudności w złożeniu w terminie zażalenia. Nie ulega wątpliwości, iż dysponowanie przez żołnierza zawodowego swoim czasem jest ograniczone. Ograniczenia te w istotny sposób ulegają zwiększeniu w czasie szkolenia poligonowego, kiedy to żołnierze wykonują swoje obowiązki służbowe w warunkach bojowych, maksymalnie zbliżonych do warunków działań wojennych. Nie wymaga szerszego uzasadnienia fakt, że właśnie w czasie takich zajęć żołnierz zawodowy w stopniu oficerskim jest obciążony szeregiem obowiązków, musi niezwłocznie wykonywać polecenia i rozkazy wyższych przełożonych bez względu na porę dnia czy nocy, warunki pogodowe, czy też własne zmęczenie fizyczne lub psychiczne. W takich to specyficznych okolicznościach, niezależnych przecież od oskarżonego, doszło

do niedotrzymania przez niego terminu zawitego do wniesienia zażalenia na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 27 stycznia 2010 r., a skoro tak to należało uwzględnić zażalenie oskarżonego i zmienić zaskarżone orzeczenie przez przywrócenie terminu do złożenia środka odwoławczego.

Postanowienie Sądu Najwyższego, nie przesądzające przecież o skuteczności zażalenia oskarżonego na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w W. z dnia 27 stycznia 2010 r., spowoduje konieczność podjęcia przez Prezesa tego Sądu czynności związanych ze złożeniem przez uprawniony podmiot zażalenia oraz ewentualnego postąpienia przez sąd w myśl przepisu art. 463 § 1 k.p.k.